

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 128/03-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júna 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. K. a V. K. obaja bytom B., pre namietané porušenie ich základných práv podľa čl. 11, čl. 46, čl. 48 ods. 2, čl. 130 a čl. 132 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj podľa čl. 3, čl. 6 a čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 22 C 161/01-23 zo 14. februára 2002, ako aj uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Co 281/02-28 z 30. augusta 2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. K. a V. K. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2003 doručená sťažnosť Ing. D. K. a V. K., obaja bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), v ktorej namietali porušenie ich základných práv podľa čl. 11, čl. 46, čl. 48 ods. 2, čl. 130 a čl. 132 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj podľa čl. 3, čl. 6 a čl. 41 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 22 C 161/01 z 30. augusta 2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. októbra 2002, ako aj uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 Co 281/02-28 z 30. augusta 2002.

Sťažovatelia podali 9. júna 2001 na okresnom súde návrh, ktorým si uplatňovali určenie zľavy na nájomnom a službách, vyúčtovanie, vrátenie preplatku a zaplatenie 7 355 Sk s prísl. proti odporcovi – hlavnému mestu Slovenskej republiky v Bratislave (ďalej len „odporca“). Zo strany okresného súdu im na prelome rokov 2001 a 2002 bola doručená výzva na doplnenie návrhu vyčíslením ich nároku. Listom doručeným okresnému súdu 14. februára 2002 sťažovatelia svoj návrh doplnili. Uznesením č. k. 22 C 161/01-23 zo 14. februára 2002 (sťažovateľom doručeným 14. mája 2002) okresný súd konanie v predmetnej veci zastavil. Podaním z 20. mája 2002 doručeným okresnému súdu 24. mája 2002 sa sťažovatelia voči spomínanému uzneseniu odvolali. Krajský súd uznesením č. k. 9 Co 281/02-28 z 30. augusta 2002 odvolanie sťažovateľov odmietol.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti namietali, že okresný súd konal s prietiahmi, vyniesol nespravodlivé rozhodnutie a „*autoremedúrou svoje uznesenie*“ č. k. 22 C 161/01-23 zo 14. februára 2002 „*nezrušil*“ napriek skutočnosti, že sťažovatelia svoj návrh doplnili ešte pred doručením tohto uznesenia. Spomínanými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu malo podľa nich dôjsť k namietanému porušeniu označených práv. Ústavnému súdu sťažovatelia ďalej navrhli, aby zaviazal odporcu zaplatiť „*(...) majetkovú a nemajetkovú ujmu vo výške 350 000,- Sk každoročne spoločne a nerozdielne navrhovateľom do času, kedy Hlavné mesto SR Bratislava vykoná v prenajatom byte opravy, hlavne opravy radiátorov ústredného kúrenia, aby radiátory fungovali a zaplatiť úrok vo výške 17,6 % ročne od podania žaloby od 9. 10. 2001 do dňa zaplatenia majetkovej aj nemajetkovej ujmy a zaplatiť trovy konania (...)*“.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

V zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Z tvrdení sťažovateľov uvedených v sťažnosti, ako aj z listinných dôkazov, ktoré k nej pripojili, vyplýva, že konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 22 C 161/01 bolo skončené uznesením č. k. 22 C 161/01-23 zo 14. februára 2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. októbra 2002. Sťažnosť sťažovateľov z 9. apríla 2003 bola ústavnému súdu doručená 24. apríla 2003.

Sťažovatelia sa teda ústavnej ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov domáhali až po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľov odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 4. júna 2003